

รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนมิถุนายน 2567

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

1. สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญระหว่างไทยและอินโดนีเซีย ประจำเดือนมิถุนายน 2567

สินค้าเกษตรกรรม

การส่งออกสินค้าเกษตรกรรมที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) ข้าว (2) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (3) ยางพารา (4) ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง (5) สินค้ากสิกรรมอื่นๆ (6) สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ (7) ผักสด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง (8) ข้าวโพด (9) ไบยาสูบ และ (10) เมล็ด ผลและสเปอร์ ชนิดที่ใช้ในการเพาะปลูก โดยมูลค่ารวมการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมของไทยทุกรายการที่ส่งออกไปอินโดนีเซียในเดือนพฤษภาคม 2567 มีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากเดือนเมษายน 2567 ร้อยละ 0.21 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 31.32 เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (เดือนพฤษภาคม 2566)

โดยการเทียบมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (พฤษภาคม 2566) สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ ผักสด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง ยางพารา ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ข้าวโพด ไบยาสูบ เมล็ด ผลและสเปอร์ ชนิดที่ใช้ในการเพาะปลูก สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ สินค้ากสิกรรมอื่นๆ และข้าว ตามลำดับ และลดลงมากที่สุด ได้แก่ ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง แต่เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันเดือนก่อนหน้า (เมษายน 2567) สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ เมล็ด ผลและสเปอร์ ชนิดที่ใช้ในการเพาะปลูก สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ ข้าวโพด สินค้ากสิกรรมอื่นๆ ผักสด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง และยางพารา ตามลำดับ สำหรับสินค้าที่มูลค่าการส่งออกลดลงมากที่สุด ได้แก่ ไบยาสูบ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ข้าว และผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง ตามลำดับ

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร

การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) น้ำตาลทราย (2) อาหารสัตว์เลี้ยง (3) ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ (4) สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่นๆ (5) เครื่องดื่ม (6) ผักกระป๋อง และผักแปรรูป (7) ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ (8) สิ่งปรุงรสอาหาร (9) ผลไม้กระป๋องและแปรรูป และ (10) ซุปและอาหารปรุงแต่ง โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทยรวมทุกรายการที่ส่งออกไปอินโดนีเซียในเดือนพฤษภาคม 2567 มีมูลค่าลดลงจากเดือนเมษายน 2567 คิดเป็นร้อยละ 7.81 และลดลงร้อยละ 63.90 เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (เดือนพฤษภาคม 2566)

สำหรับมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (พฤษภาคม 2566) สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ ซุปและอาหารปรุงแต่ง ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ ผักกระป๋อง และผักแปรรูป ผลไม้กระป๋องและแปรรูป อาหารเลี้ยงสัตว์ สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่นๆ และไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ ตามลำดับ แต่เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันเดือนก่อนหน้า (เมษายน 2567) สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ ซุปและอาหารปรุงแต่ง สิ่งปรุงรสอาหาร ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ ผลไม้กระป๋องและแปรรูป ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ และผักกระป๋อง และผักแปรรูป ตามลำดับ สำหรับสินค้าที่มูลค่าการส่งออกลดลงมากที่สุด คือ น้ำตาลทราย สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่นๆ เครื่องดื่ม และอาหารสัตว์เลี้ยง ตามลำดับ

สรุปมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมดจากไทยไปยังอินโดนีเซีย ประจำเดือนพฤษภาคม 2567

● มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทยไปอินโดนีเซียในเดือนพฤษภาคม 2567 อยู่ที่ 6,883.60 ล้านบาท ลดลงจากเดือนเมษายน 2567 จำนวน 211.5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.98 และเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกฯ ในเดือนพฤษภาคม 2566 อยู่ที่ 10,264.30 ล้านบาท มีมูลค่าลดลง จำนวน 3,380.70 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 32.94

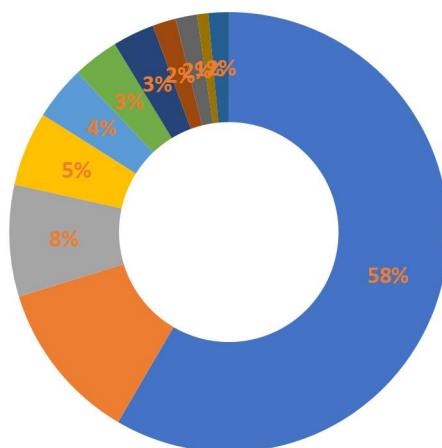


ตารางแสดงมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมจากไทยไปอินโดนีเซีย เดือนพฤษภาคม 2567

ลำดับ ที่	สินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าเกษตรกรรม	พ.ค.67	เม.ย. 67	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบ กับเดือนก่อน พ.ค. 67 – เม.ย..67	เม.ย. 66	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบเดือน เดียวกันกับปีก่อน พ.ค.67 / พ.ค.66
		มูลค่า (ล้านบาท)	มูลค่า (ล้านบาท)		มูลค่า (ล้านบาท)	
1	ข้าว	3,085.8	3,139.4	-1.71	2,737.20	12.74
2	ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	973.9	1001.1	-2.62	231.60	320.51
3	ยางพารา	101.0	100.3	0.70	17.00	494.12
4	ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	94.8	95.4	-0.63	215.50	-56.01
5	สินค้าปศุสัตว์อื่น	31.4	0.7	4,385.71	17.40	80.46
6	สินค้ากสิกรรมอื่นๆ	29.1	8.9	226.97	20.20	44.06
7	ผักสด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	18.3	-	100.00	1.50	1,120.00
8	ข้าวโพด	18.2	2.0	810.0	7.20	152.78
9	ใบยาสูบ	13.0	22.4	-41.96	-	100.00
10	เมล็ด ผลและสเปอรฺ ชนิดที่ใช้ในการปลูก	10.2	1.0	10,100.00	-	100.00
สินค้าเกษตร รวม 10 รายการ		4,375.7	4,369.3	0.15	3,247.60	34.74
สินค้าเกษตร รวมทุกรายการ		4,379.5	4,370.3	0.21	3,335.00	31.32

TOP 10 AGRO-INDUSTRIAL PRODUCTS

- Sugar
- Preparation of a kind used in animal feeding
- Wheat products and other food preparations
- Other agro-industrial products
- Beverage
- Vegetable canned, prepared or preserved
- Animal or vegetable fats and oils
- Sauces and preparations therefor
- prepared or preserved fruits
- Soups and preparations therefor
- Other



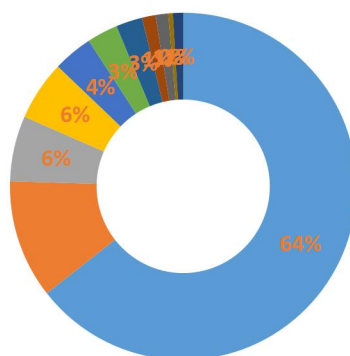
รูปภาพ : สัดส่วนการส่งออกสินค้าเกษตรไทยไปยังอินโดนีเซีย 10 อันดับแรก เดือนพฤษภาคม 2567
ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

ตารางแสดงมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมจากไทยไปอินโดนีเซีย เดือนพฤษภาคม 2567

ลำดับ ที่	สินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าเกษตรกรรม	พ.ค.67	เม.ย. 67	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบ กับเดือนก่อน พ.ค. 67 – เม.ย..67	เม.ย. 66	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบเดือน เดียวกันกับปีก่อน พ.ค.67 / พ.ค.66
		มูลค่า (ล้านบาท)	มูลค่า (ล้านบาท)		มูลค่า (ล้านบาท)	
1	น้ำตาลทราย	1,486.90	1,779.30	-16.43	6,161.20	-75.87
2	อาหารสัตว์เลี้ยง	302.20	304.70	-0.82	266.00	13.61
3	ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหาร สำเร็จรูปอื่นๆ	208.50	168.50	23.74	119.80	74.04
4	สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตรอื่นๆ	139.60	153.50	-9.06	128.70	8.47
5	เครื่องดื่ม	101.10	102.20	-1.08	130.20	-22.35
6	ผักกระป๋องและแปรรูป	86.40	79.60	8.54	53.40	61.80
7	ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์	78.30	68.10	14.98	74.10	5.67
8	สิ่งปรุงรส	43.50	34.60	25.72	54.00	-19.44
9	ผลไม้กระป๋องและแปรรูป	40.50	32.80	23.48	26.40	53.41
10	ซูบและอาหารปรุงแต่ง	20.90	2.50	736.00	2.90	620.69
อุตสาหกรรมเกษตรรวม 10 รายการ		2,507.90	2,725.80	-7.99	7,016.70	-64.26
อุตสาหกรรมเกษตร รวมทุกรายการ		2,545.90	2,761.50	-7.81	7,052.50	-63.90
สินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรม เกษตรโดยรวม		6,883.60	7,095.10	-2.98	10,234.30	-32.94

TOP 10 AGRO-INDUSTRIAL PRODUCTS

- Sugar
- Preparation of a kind used in animal feeding
- Wheat products and other food preparations
- Other agro-industrial products
- Beverage
- Vegetable canned, prepared or preserved
- Animal or vegetable fats and oils
- Sauces and preparations therefor
- prepared or preserved fruits
- Prepared or preserved fish, crustaceans, mollus
- Other



รูปภาพ : สัดส่วนการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไทยไปยังอินโดนีเซีย 10 อันดับแรก เดือนพฤษภาคม 2567

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

สถานการณ์ราคายางพาราในอินโดนีเซีย

ราคายางแท่งมาตรฐานของอินโดนีเซีย (Standard Indonesian Rubber: SIR)

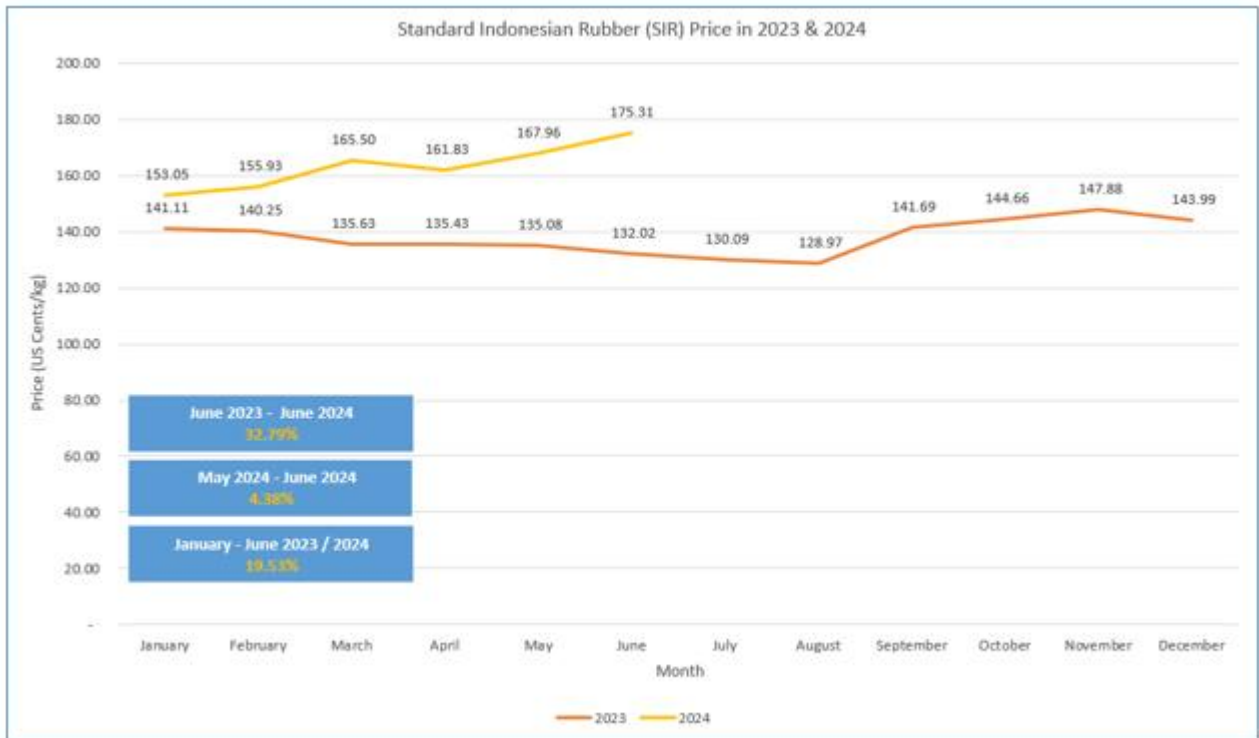


Figure: Comparison Price of Standard Indonesian Rubber (SIR)

Source: ASEAN Rubber Business Council (ARBC)

รายละเอียดราคายางแท่ง (SIR)	ราคา (เซ็นต์สหรัฐ/กิโลกรัม)	อัตราการเติบโต (%)
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับช่วงเวลา (เดือน) เดียวกันของปีก่อนหน้า		
เดือนมิถุนายน 2567	175.31	32.79%
เดือนมิถุนายน 2566	132.02	
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับเดือนก่อนหน้า		
เดือนมิถุนายน 2567	175.31	4.38%
เดือนพฤษภาคม 2567	167.96	
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า		
เดือนมกราคม - เดือนมิถุนายน 2567	979.58	19.53%
เดือนมกราคม - เดือนมิถุนายน 2566	819.52	

Table: Comparison Price of Standard Indonesian Rubber (SIR)

Source: ASEAN Rubber Business Council (ARBC)

การส่งออก - นำเข้ายางพาราระหว่างไทย - อินโดนีเซีย

มูลค่าการนำเข้าสินค้าผลิตภัณฑ์ยางพาราของอินโดนีเซียมายังไทย ประจำเดือนพฤษภาคม 2567

ลำดับ	รายการ	ก.ค.66	ส.ค.66	ก.ย.66	ต.ค.66	พ.ย.66	ธ.ค.66	ม.ค.67	ก.พ.67	มี.ค.67	เม.ย.67	พ.ค.67
1	ผลิตภัณฑ์ทำจากยาง	41.00	38.50	37.60	53.60	44.90	49.80	51.7	43.8	37.6	27.5	48.7
2	วัสดุทำจากยาง	4.30	5.10	2.10	0.60	0.50	0.20	5.9	2.0	4.3	2.5	4.4
รวมมูลค่าทั้งหมด (ล้านบาท)		44.3	43.60	39.70	54.20	45.40	50.00	57.6	45.8	41.9	30.0	53.1

มูลค่าการส่งออกสินค้ายางพาราของไทยไปยังอินโดนีเซีย ประจำเดือนพฤษภาคม 2567

ลำดับ	รายการ	ก.ค.66	ส.ค. 66	ก.ย.66	ต.ค.66	พ.ย.66	ธ.ค.66	ม.ค.67	ก.พ.67	มี.ค.67	เม.ย.67	พ.ค.67
1	ยางแผ่น -ยางแผ่นรมควัน ชั้นที่ 3	1.1	-	-	-	1.9	-	-	1.4	-	1.7	1.6
2	ยางแท่ง	-	1.2	0.6	-	0.6	-	-	-	-	0.8	-
3	น้ำยางข้น	16.0	13.7	15.4	17.80	24.1	16.1	53.4	59.4	45.6	97.8	99.4
4	ยางพาราอื่น ๆ - นลักษณะชั้นปฐม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมมูลค่าทั้งหมด (ล้านบาท)		17.10	14.90	16.0	17.80	26.6	16.1	53.4	60.8	45.6	100.3	101.0

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

สถานการณ์ยางพาราในอินโดนีเซีย

- การส่งออกยางสุมาตราเหนือสะอาด ผลจากกฎหมาย EUDR

เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2567 นาย Edy Irwansyah รองประธานกรรมการสมาคมผู้ผลิตยางอินโดนีเซีย (Gapkindo) จ.สุมาตราเหนือเปิดเผยว่าปริมาณการส่งออกยางของ จ.สุมาตราเหนือ ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ อันเนื่องมาจากสาเหตุหลัก 2 ประการ ได้แก่ ปริมาณความต้องการที่ลดลง และข้อกำหนดที่เข้มงวดจากผู้ซื้อ กล่าวคืออุตสาหกรรมยางล้อมีนโยบายว่าทุกฝ่ายที่ส่งออกรายจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าของยุโรป (EUDR) ที่สร้างความลำบากให้แก่ผู้ประกอบการและโรงงานผู้ผลิตที่ไม่สามารถปฏิบัติตามได้หากไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลในการปฏิบัติที่ถูกต้องตามกฎหมายต่างๆ อาทิ กฎหมายที่ดิน แรงงาน และสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดเก็บข้อมูลขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง ข้อมูลจาก Gapkindo ระบุว่า การส่งออกยางครัมป์ในเดือนพฤษภาคม 2567 ในรูปของยางแท่งมาตรฐานอินโดนีเซีย (SIR) / ยางแท่ง (TSR) ซึ่งเป็นวัตถุดิบในการผลิตยางล้อ ครองส่วนแบ่งตลาดยุโรปเพียงร้อยละ 18.68 โดยมี 10 ประเทศปลายทาง ได้แก่ โปแลนด์ ลักเซมเบิร์ก เยอรมนี สโลวีเนีย เบลเยียม สเปน อิตาลี ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ และฟินแลนด์

ขณะเดียวกัน การส่งออกยางในเดือนพฤษภาคม 2567 ตั้งเป้าส่งออกไปยัง 25 ประเทศ โดยมี 5 อันดับแรก ได้แก่ 1) ญี่ปุ่น ร้อยละ 31.31 2) สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 26.28 3) แคนาดา ร้อยละ 7.68 4) โปแลนด์ ร้อยละ 6.45 และ 5) ลักเซมเบิร์ก ร้อยละ 3.87 นอกจากนี้ ข้อมูล Gapkindo จ.สุมาตราเหนือ ระบุเพิ่มเติมว่าปริมาณการส่งออกยางธรรมชาติจาก จ.สุมาตราเหนือในเดือนพฤษภาคม 2567 อยู่ที่ 15,620 ตัน ลดลงร้อยละ 12.63 เมื่อเทียบกับเดือนเมษายน 2567 และลดลงถึงร้อยละ 46.39 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า โดยปกติปริมาณการส่งออกเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ

42,000 ตัน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าประสิทธิภาพการส่งออกยางธรรมชาติของ จ.สุมาตราเหนือลดลงอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ผู้เล่นในอุตสาหกรรมแปรรูปยางในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังคงมุ่งมั่นที่จะรักษาปริมาณการส่งออก และหวังว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรายอื่นจะให้ความสำคัญกับสินค้าโภคภัณฑ์นี้ต่อไป

● **PT Kirana Megatara (KM) ส่งมอบ SIR ตามข้อกำหนด EUDR ให้กับยุโรปได้สำเร็จ**

PT. Kirana Megatara Tbk (KM) บริษัทผู้ผลิตยางชั้นนำในอินโดนีเซียประสบความสำเร็จอีกก้าวสำคัญในการจัดส่งยางแท่งมาตรฐานอินโดนีเซีย (Standard Indonesian Rubber: SIR) ที่สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (EUDR) สู่ตลาดยุโรป ด้วยการปรับแนวปฏิบัติด้านการผลิตให้รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม KM ไม่เพียงแต่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับโลกเท่านั้น แต่ยังมีส่วนสนับสนุนในเชิงบวกต่อวาระความยั่งยืนที่กว้างขึ้นอีกด้วย ซึ่งการส่งมอบ SIR จากบริษัท PT New Kalbar Processors เมืองปอนเตียนัค จ.กาลิมันตันตะวันตก ได้แสดงถึงความพร้อมในการดำเนินการตามข้อกำหนด EUDR โดยตั้งแต่เดือนมกราคม - พฤษภาคม 2567 โรงงาน 13 แห่ง จากทั้งหมด 14 แห่งของ KM สามารถส่งออกผลิตภัณฑ์ SIR ที่ปฏิบัติตามข้อกำหนด EUDR ไปยังประเทศต่างๆ ในยุโรปได้สำเร็จ และโรงงานแห่งที่ 14 มีกำหนดส่งมอบ SIR ในเดือนมิถุนายน 2567 KM มุ่งมั่นที่จะปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องและรับรองว่าทุกขั้นตอนการผลิตเป็นไปตามมาตรฐานสากลที่เข้มงวด ไม่เพียงแต่เป็นความสำเร็จของบริษัทเท่านั้น แต่ยังเป็นก้าวสำคัญสู่ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

นอกจากนี้ นาย Widyantoko Sumarlin หัวหน้าฝ่ายความยั่งยืน กล่าวว่า KM มีความมุ่งมั่นต่อการดำเนินการตามหลักปฏิบัติด้านการผลิตอย่างมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม โดยโรงงานทุกแห่งภายใต้ KM มีการลงทุนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีเพื่อให้แน่ใจว่ากระบวนการผลิตส่งเสริมความยั่งยืนในระยะยาว ขณะเดียวกัน โรงงาน KM ทุกแห่งได้ทำให้เกิดการจ้างงานและกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจในภูมิภาคของตน เน้นให้ความสำคัญกับความยั่งยืนและความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม KM ไม่เพียงแต่เป็นผู้นำการผลิตในตลาดเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวอย่างสำหรับการดำเนินธุรกิจที่ยั่งยืนภายในอุตสาหกรรมยางอีกด้วย แนวทางเชิงรุกของบริษัทในการปฏิบัติตามและเหนือกว่ามาตรฐานด้านกฎระเบียบ โดยได้รับการยกย่องจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในประเทศและทั่วโลก ซึ่งช่วยยกระดับชื่อเสียงของบริษัทในฐานะองค์กรที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งมั่นที่จะต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการตัดไม้ทำลายป่าต่อไป

สถานการณ์ราคาสินค้าเกษตรไทยในอินโดนีเซีย

ลำดับ ที่	ภาพผลไม้	ชื่อไทย	Ranch Market, Lotte Shopping Avenue	All Fresh Ambassador	Lotte Mart, ITC Kuningan	GrandLucky SCBD, Senayan	Total Buah Segar, Warung Buncit
1		มะขาม หวาน	Rp 29,900/250g.	Rp 18,500/250g.	Rp 30,250/250g.	Rp 25,000/250g.	Rp 23,750/250g.
2		ลำไย	-	Rp 56,800 / Kg	Rp 65,900 / Kg	Rp 58,967 / Kg	Rp 58,200 / Kg
3		มะพร้าว น้ำหอม พร้อมดื่ม	-	-	-	Rp 42,433 / pcs.	
4		มะพร้าว น้ำหอม	-	-	-	-	Rp 67,000 / pcs.
5		ทุเรียน หมอนทอง	Rp 129,900 / kg	-	-	-	-
6		ข้าว หอมมะลิ	-	Rp 153,200/5 Kg	-	Rp 159,900/5 Kg	

หมายเหตุ : อัตราแลกเปลี่ยน 446 รูเปียห์ต่อ 1 บาท

3. ประเด็นปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตรของไทย

- ไม่มีรายงานการตรวจพบสารตกค้าง สารปนเปื้อน เชื้อจุลินทรีย์ หรือการที่ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานสุขอนามัยอื่น ๆ ในสินค้าเกษตรของไทยที่นำเข้ามายังสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- กระทรวงสาธารณสุข มาเลเซียได้มีหนังสือถึง มกอช. แจ้งกรณีการตรวจพบสินค้าเกษตรและอาหารไม่เป็นไปตามมาตรฐานการนำเข้าอาหารของมาเลเซีย จำนวน 2 ครั้ง โดยมีการตรวจพบสารตกค้างเกินกว่าที่กฎหมายของมาเลเซียกำหนดในจีนและฝรั่ง ตามลำดับ

4. สถานการณ์ด้านการเกษตรที่สำคัญของอินโดนีเซีย

- กระทรวงเกษตรพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับครอบคลุมสินค้าเกษตรเพื่อกระตุ้นการส่งออก
เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2567 ในการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง Accelerating the Readiness of the National Dashboard for Sustainable Commodity Data and Information นาย Andi Nur Alam Syah อธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจเปิดเผยว่า กระทรวงเกษตรและกระทรวงประสานงานด้านเศรษฐกิจ กำลังพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับของห่วงโซ่อุปทานแบบบูรณาการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและการเพาะปลูก เช่น น้ำมันปาล์ม โกโก้ กาแฟ และยางพารา

โครงการริเริ่มนี้เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดโลกและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีที่กำหนดโดยประเทศผู้บริโภคระบบนี้เรียกว่าแดชบอร์ดแห่งชาติสำหรับข้อมูลและสารสนเทศสินค้าโภคภัณฑ์ที่ยั่งยืนของอินโดนีเซีย (National Dashboard for Sustainable Commodity Data and Information of Indonesia) มีเป้าหมายเพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้อย่างครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ กรอบการดำเนินงานของระบบนี้จัดทำขึ้นโดยการออกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกระทรวงประสานงานด้านเศรษฐกิจ ฉบับที่ 1 ปี 2561 ซึ่งนำไปสู่การจัดตั้งทีมผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการด้านเทคนิค หน่วยงานเหล่านี้จะดูแลการใช้งานแดชบอร์ดแห่งชาติที่คาดว่าจะประสานข้อมูลและสารสนเทศสินค้าโภคภัณฑ์เข้าด้วยกัน ตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน

นาย Andi Nur เห็นว่าการประชุมเชิงปฏิบัติการมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเร่งการพัฒนาและการดำเนินงานของแดชบอร์ดแห่งชาติ ซึ่งมีกำหนดเปิดตัวในช่วงต้นเดือนกันยายน 2567 หรือก่อนการประชุมกองกำลังเฉพาะกิจครั้งที่ 3 ที่กำหนดจัดขึ้นกลางเดือนกันยายน 2567 ที่กรุงบรัสเซลส์ ราชอาณาจักรเบลเยียม การพัฒนาระบบนี้ขับเคลื่อนโดยนโยบายการเข้าถึงตลาดสำหรับสินค้าโภคภัณฑ์ของอินโดนีเซีย เช่น น้ำมันปาล์ม ยาง โกโก้ กาแฟ เนื้อสัตว์ และไม้ ไปยังสหภาพยุโรป มุ่งเน้นไปที่ระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ความถูกต้องตามกฎหมาย แนวปฏิบัติที่ปราศจากการตัดไม้ทำลายป่า และความยั่งยืนที่จะถูกนำไปใช้อย่างเต็มรูปแบบภายในวันที่ 30 ธันวาคม 2567 สำหรับอุตสาหกรรมและผู้ส่งออก และภายในเดือนมิถุนายน 2568 สำหรับวิสาหกิจรายย่อย ขนาดย่อม และขนาดกลาง (Micro, Small and Medium Enterprises: MSMEs) และเกษตรกรรายย่อย

- **อินโดนีเซียส่งเสริมผลิตภัณฑ์พืชเศรษฐกิจสู่ซาอุดีอาระเบีย**

นาย Andi Nur Alam Syah อธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย เปิดเผยว่านิทรรศการ Made in Indonesia 2024 ครั้งที่ 2 ที่จะจัดขึ้นในเดือนธันวาคม 2567 ณ The Arena Venue Riyadh ซาอุดีอาระเบีย โดยมีการจัดแสดงกิจกรรมต่างๆ รวมถึงกิจกรรม "ลิ้มชิมรส" (Taste the flavor) สำหรับผลิตภัณฑ์พืชเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย เช่น กาแฟ ชา โกโก้ น้ำตาลปี๊บ ฯลฯ นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมจับคู่ธุรกิจระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย เพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจที่สำคัญต่อการส่งเสริมการขายที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน มุ่งเน้นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของอินโดนีเซียและแนะนำผลิตภัณฑ์พืชเศรษฐกิจสู่สายตาผู้เข้าชมทั่วโลก ที่เป็นการต่อยอดความสำเร็จของงาน Indonesia Expo 2018 ณ กรุงเจดดาห์

Indonesia Expo 2018 จัดขึ้นเป็นครั้งแรกและประสบความสำเร็จ มูลค่าการค้ากว่า 200,000 ล้านดอลลาร์ ดึงดูดผู้เข้าชมมากกว่า 13,000 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า อำนวยความสะดวกการลงทุนระหว่างอินโดนีเซียและซาอุดีอาระเบีย รวมถึงประเทศในตะวันออกกลางอื่นๆ สำหรับ Made in Indonesia 2024 ครั้งที่ 2 มุ่งเน้นการนำเสนอโอกาสการลงทุนระหว่างอินโดนีเซียและซาอุดีอาระเบีย และประเทศในตะวันออกกลาง เพื่อขยายการส่งออกสินค้าเกษตร พืชเศรษฐกิจ พืชสวน ปศุสัตว์ การประมง เครื่องจักรกลการเกษตร และผลิตภัณฑ์อาหาร โดยใช้ประโยชน์จากวิสัยทัศน์ซาอุดีอาระเบีย 2030 (Saudi Vision 2030) เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจและสร้างเครือข่ายธุรกิจ

ขณะเดียวกัน นาย Prayudi Syamsuri ผู้อำนวยการฝ่ายแปรรูปและการตลาดผลิตภัณฑ์พืชเศรษฐกิจ (PPHBun) กล่าวว่า กลยุทธ์การตลาดที่ชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมผลิตภัณฑ์พืชเศรษฐกิจของอินโดนีเซียเข้าสู่ตลาดซาอุดีอาระเบีย อย่างมีประสิทธิภาพ โดยซาอุดีอาระเบีย เป็นหนึ่งในประเทศปลายทางหลักในตะวันออกกลางของสินค้าเกษตรจากอินโดนีเซีย ในปี 2566 มูลค่าการส่งออกอยู่ที่ 533 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีสินค้าหลัก อาทิ น้ำมันปาล์ม มะพร้าว โกโก้ กานพลู หมาก กาแฟ ชา ลูกจันทน์เทศ อบเชย ถั่วเหลือง ข้าว มันสำปะหลัง พริก สับปะรด ไม้ประดับ สัตว์ปีก เป็นต้น นอกจากนี้ ชาวอินโดนีเซียที่

เดินทางไปแสวงบุญในพิธีฮัจญ์และอุมเราะห์ สามารถเป็นตัวแทนส่งเสริมการขายได้ และโครงการวิสัยทัศน์ชาอูดีอาระเบีย 2030 ที่รัฐบาลซาอูฯ อยู่ระหว่างดำเนินการ มีจุดมุ่งหมายในการสร้างพลวัตทางเศรษฐกิจและขยายความร่วมมือทางธุรกิจ ส่งผลให้โอกาสของผลิตภัณฑ์พืชเศรษฐกิจของอินโดนีเซียในซาอูฯ ถือว่ามีแนวโน้มที่สดใส

- **ราคาน้ำตาลสูงขึ้น แม้ผลิตได้เพียงพอ เรียกร้องรัฐบาลช่วยเหลือ**

จากข้อมูลแผงราคาอาหาร (Food Price Panel) สำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) ณ วันที่ 18 มิถุนายน 2567 ระบุราคาน้ำตาลเฉลี่ยในประเทศสำหรับบริโภคระดับค้าปลีก อยู่ที่ 18,220 รูเปียห์/กิโลกรัม ลดลงร้อยละ 0.55 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของเดือนก่อนหน้าที่อยู่ที่ 18,360 รูเปียห์/กิโลกรัม และเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 19.9 โดยราคาค้าปลีกสูงสุดอยู่ที่ จ.ปาปัวกลาง 40,000 รูเปียห์/กิโลกรัม สูงกว่าราคาอ้างอิงการชาย (Purchasing reference prices: HAP) และราคาต่ำสุดอยู่ที่ จ.ชวาตะวันออก 16,660 รูเปียห์/กิโลกรัม นาย Yadi Yusriadi ผู้เชี่ยวชาญจากสมาคม น้ำตาลอินโดนีเซีย (Indonesian Sugar Association: AGI) ให้ข้อมูลว่า ราคาน้ำตาลในประเทศที่ค่อนข้างสูงไม่ได้เกิดปัญหาจากการผลิต เนื่องจากโรงงานน้ำตาลทั้งหมดเริ่มแปรรูปอ้อยตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2567 แต่เป็นเพราะการกระจายสินค้าไม่ได้เป็นไปอย่างทั่วถึง โดยข้อมูลจาก AGI ระบุว่าการผลิตน้ำตาลของประเทศเฉลี่ยอยู่ที่ 400,000 - 450,000 ตัน/เดือน ความต้องการบริโภคอยู่ที่ 240,000 - 250,000 ตัน/เดือน สำหรับราคาที่อยู่ในระดับสูง ไม่ได้เกิดจากการขึ้นราคาในระดับเกษตรกร ทั้งนี้ Bapanas ได้ปรับเพิ่มต้นทุนขาย (Cost of Goods Sold: HPP) น้ำตาลของเกษตรกรจาก 12,500 รูเปียห์/กิโลกรัม เป็น 14,500 รูเปียห์/กิโลกรัม

อย่างไรก็ตาม ปริมาณการผลิตน้ำตาลในประเทศกลับมาสูงขึ้น ส่งผลให้ราคาน้ำตาลระดับเกษตรกรลดลงและมีแนวโน้มที่จะต่ำกว่า HPP รวมทั้งในการประมวลผลน้ำตาลที่ดำเนินการโดยโรงงานน้ำตาลหลายแห่ง พบว่าราคาน้ำตาลของเกษตรกรซึ่งเคยสูงถึง 14,900 รูเปียห์/กิโลกรัม ปัจจุบันอยู่ในช่วง 14,200 - 14,500 รูเปียห์/กิโลกรัม ซึ่งรัฐบาลสามารถให้ความช่วยเหลือเกษตรกรและแบ่งเบาภาระของผู้บริโภคโดยการรับซื้อน้ำตาลจากเกษตรกรผ่าน BULOG หรือ ID Food แล้วนำไปจำหน่ายยังพื้นที่ที่น้ำตาลมีราคาสูง นอกจากนี้ นาย Yadi ได้แสดงความกังวลเกี่ยวกับการจัดหาน้ำตาลสำรองของรัฐบาลในปีนี้ เนื่องจากผลผลิตน้ำตาลมีแนวโน้มลดลงจากเอลนีโญ และราคาน้ำตาลมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอีกครั้งในเดือนกันยายน-ตุลาคม 2567 (สิ้นสุดฤดูหีบอ้อย) โดยคาดว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2567 - เดือนเมษายน 2568 สำหรับการผลิตน้ำตาลในฤดูกาลใหม่จะดำเนินการอีกครั้งในเดือนพฤษภาคม 2568 หากรัฐบาลไม่ดำเนินการใดๆ ไม่ว่าจะเป็นการดูดซับน้ำตาลของเกษตรกร หรือการนำเข้าน้ำตาล ราคาน้ำตาลน่าจะสูงถึง 19,000 รูเปียห์/กิโลกรัม

- **เศรษฐกิจอินโดฯ ไตรมาสแรกยังแข็งแกร่งท่ามกลางการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก**

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่า การเติบโตทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.11 ในไตรมาสแรกในปี 2567 ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า โดยคาดว่าในไตรมาสถัดไปการเติบโตที่แข็งแกร่งจะอยู่ในช่วงร้อยละ 4.7 - 5.5 ได้รับแรงหนุนจากอุปสงค์ในประเทศที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะจากการเติบโตอย่างต่อเนื่องของการบริโภคและการลงทุนด้านการก่อสร้างที่สอดคล้องกับการก่อสร้างโครงการยุทธศาสตร์ชาติ (PSN) ที่อยู่ระหว่างดำเนินการ ในภาคการบริหาร รัฐบาล กลาโหม และภาคบังคับประกันสังคมมีการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.88 ปัจจัยสำคัญที่มีส่วนทำให้เติบโตนี้ได้แก่ ระดับการบริโภคที่สูงที่ได้แรงหนุนจากการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำและความช่วยเหลือทางสังคมจากรัฐบาล การลงทุนที่ได้รับการสนับสนุนจากโครงสร้างพื้นฐานและเสถียรภาพทางการเมือง เพิ่มมูลค่าการส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์อินโดนีเซีย มูลค่าการนำเข้าที่สูงขึ้นมาจากสินค้าทุนและวัตถุดิบ และนโยบายภาครัฐที่มุ่งส่งเสริมเศรษฐกิจ

อย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม ความท้าทายต่างๆ เช่น การบริโภคในครัวเรือนที่ลดลง อุปสงค์ทั่วโลกที่อ่อนแอ อัตราเงินเฟ้อที่สูง ปัญหาด้านทรัพยากรบุคคล และการขาดดุลงบประมาณ ยังคงมีอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ในช่วงปลายปี 2562 ซึ่งรัฐบาลมุ่งเน้นไปที่การรักษาโยบายที่มั่นคง เช่น การให้ความช่วยเหลือทางสังคม ส่งเสริมการส่งออก การเร่งการกระจายสินเชื่อรายย่อย และการประสานงานที่แข็งแกร่งผ่านงบประมาณของรัฐ (APBN) กับทีมควบคุมเงินเฟ้อ นอกจากนี้ การกระตุ้นการใช้จ่ายของผู้บริโภค การรักษาอัตราเงินเฟ้อให้ต่ำกว่าร้อยละ 1 และการพัฒนาทักษะแรงงานผ่านการฝึกอบรม การสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล การสร้างงาน และการลงทุนในบริษัทที่ส่งเสริมการเติบโตถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ แม้จะมีความพยายามกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่การชะลอตัวของเศรษฐกิจก็เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ และรัฐบาลมีความจำเป็นต้องเข้าแทรกแซงอย่างต่อเนื่อง บทบาทของวิสาหกิจขนาดย่อม ขนาดเล็ก และขนาดกลาง (MSME) สหกรณ์ และชาวประมงมีความสำคัญ โดยเฉพาะความหลากหลายของผลิตภัณฑ์และการเพิ่มมูลค่าให้กับการส่งออก โดยได้รับการสนับสนุนจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ทางอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น

- **จับตาโอกาสการส่งออกผลิตภัณฑ์ SMEs น้ำมันปาล์มอินโดนีเซียในตลาดโลก**

เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2567 สำนักงานจัดการกองทุนปลูกปาล์มน้ำมัน (BPDPKS) ร่วมกับ Hai Sawit Indonesian สื่อออนไลน์ด้านน้ำมันปาล์ม จัดกิจกรรมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion: FGD) ในหัวข้อ “ศักยภาพการส่งออกผลิตภัณฑ์ SMEs น้ำมันปาล์มของอินโดนีเซีย” โดยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) และสหกรณ์ จากเขตเบอลิตุงตะวันออก จ.บังกาเบอลิตุง เข้าร่วม โดยนาย M. Gema Aliza Putra ผู้จัดการทั่วไป Hai Sawit Indonesia กล่าวว่า FGD จัดขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมสามารถระบุและวิเคราะห์โอกาสการส่งออกสำหรับผลิตภัณฑ์ SMEs น้ำมันปาล์มของอินโดนีเซีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดบังกาเบอลิตุง ทั้งตลาดภายในและต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังส่งเสริมความร่วมมือระหว่างรัฐบาล ภาคธุรกิจ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ เพื่อผลักดันการส่งออกผลิตภัณฑ์ SMEs น้ำมันปาล์ม ดังนั้น กิจกรรม FGD จึงเป็นก้าวแรกในการแนะนำและพัฒนา SMEs ที่ใช้น้ำมันปาล์มให้กับผู้ประกอบการในเขตเบอลิตุงตะวันออก เพื่อที่จะคว้าโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ๆ ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม

ผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มที่คนทั่วไปรู้จักนั้น มีเพียงน้ำมันปรุงอาหาร น้ำมันปาล์มดิบ (CPO) และเมล็ดในปาล์ม (Palm Kernel) เท่านั้น แต่นาย Gema ชี้ให้เห็นว่ายังมีผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มที่เป็นอนุพันธ์จากการแปรรูปน้ำมันปาล์มอื่นที่มีโอกาสในการพัฒนาและแสดงศักยภาพได้ หากเข้าถึงตลาดและมีการนำเสนออย่างทั่วถึง โดยผู้เข้าร่วมจะได้รับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับศักยภาพที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ของอนุพันธ์น้ำมันปาล์มผ่าน FGD ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของภูมิภาคโดยการสำรวจตลาดใหม่ๆ และกิจกรรมส่งเสริมการส่งออก โดยย้ำความสำคัญของการสนับสนุนจากภาครัฐและการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน การตระหนักถึงศักยภาพการส่งออกผลิตภัณฑ์ SMEs น้ำมันปาล์มในอินโดนีเซีย ด้วยการส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานร่วมกันและนวัตกรรม ทั้งนี้ FGD มีเป้าหมายที่จะขับเคลื่อน SMEs น้ำมันปาล์มของอินโดฯ ไปสู่เวทีระดับโลก สามารถใช้ประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์และมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

5. นโยบายและประเด็นที่อินโดนีเซียให้ความสนใจ

ด้านประมง

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ออกกฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy – PIT) ซึ่งสาระสำคัญในกฎข้อบังคับ มาตรา 1 ว่าด้วยการทำประมงที่มีการควบคุมและทำประมง/จับสัตว์น้ำตามสัดส่วนเขตน่านน้ำในการทำประมงตามโควตาที่ได้รับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสภาพแวดล้อม ตลอดจนการกระจายการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างเท่าเทียมกัน โดยกำหนดเขตน่านน้ำในการทำประมงเป็น 6 โซน ได้แก่

- โซนที่ 1 เขตการจัดการประมงสาธารณรัฐอินโดนีเซีย WPPNRI 711 น่านน้ำช่องแคบการีมาตา และน่านน้ำนาตูนาเหนือ
- โซนที่ 2 WPPNRI 716 น่านน้ำสุลาเวสี และตอนเหนือของเกาะฮัลมาเฮรา และ WPPNRI 717 น่านน้ำอ่าวเซตราวาซีส และคาบมหาสมุทรแปซิฟิก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรแปซิฟิก
- โซนที่ 3 WPPNRI 715 น่านน้ำอ่าวโตมินิ ทะเลมาลุกู ทะเลฮัลมาเฮรา ทะเลเซรัม และอ่าวบิราว และ WPPNRI 718 น่านน้ำทะเลอารู ทะเลอาราฟูรา และทะเลติมอร์ในส่วนตะวันออก WPPNRI 714 น่านน้ำอ่าวโตโล และทะเลบันดา
- โซนที่ 4 WPPNRI 572 น่านน้ำมหาสมุทรอินเดียตอนตะวันตกของเกาะสุมาตรา และช่องแคบซุนดา และ WPPNRI 573 น่านน้ำมหาสมุทรอินเดีย ตอนใต้ของเกาะชวาจนถึงตอนใต้ของเกาะนูซาเต็งการา ทะเลชวา และทะเลติมอร์ตอนตะวันตก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรอินเดีย
- โซนที่ 5 WPPNRI 571 น่านน้ำช่องแคบมาลากา และทะเลอันดามัน และ
- โซนที่ 6 WPPNRI 712 น่านน้ำทะเลชวา และ WPPNRI 713 น่านน้ำช่องแคบมากาซาร์ อ่าวโบเน ทะเลฟลอเรส และทะเลบาห์ลี

กฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy – PIT) ที่เกี่ยวข้องกับจัดการประมงโดยรวมตามโควตาสัตว์น้ำที่จับได้ ซึ่งประธานาธิบดีอินโดนีเซียได้ลงนามในกฎข้อบังคับดังกล่าวแล้ว และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2566 ที่ผ่านมา โดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงยังคงจัดทำกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และสามารถนำไปปฏิบัติใช้ในเขตพื้นที่ทำการประมงของอินโดนีเซีย ได้แก่ โซน 1 โซน 2 โซน 3 และโซน 4 ตามลำดับ โควตาการทำประมงแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) โควตาชาวประมงพื้นบ้าน (<12 ไมล์ทะเล) 2) โควตาอุตสาหกรรม (> 12 ไมล์ทะเล) และ 3) โควตาก็กิจกรรมที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์ (ถ้า < 12 ไมล์ทะเล ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด และถ้า > 12 ไมล์ทะเล ต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง) นอกจากนี้ สำหรับชาวประมงขนาดเล็กที่มีเรือประมงขนาดระวางน้อยกว่า 5 ตันกรอส จะได้รับผลประโยชน์หลายประการจากนโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง อาทิ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการเก็บภาษี (Non-Tax State Revenue) และสามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งโควตาอุตสาหกรรมและโควตาชาวประมงพื้นบ้าน

นอกจากนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ได้รวบรวมกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำประมงในน่านน้ำอินโดนีเซีย ภายใต้ นโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง และได้ดำเนินการแปลเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. Regulation of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No.1/2023** concerning Procedures for Determining the Fish Production Value at the Time of Landing

2. Regulation of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 2/2023 concerning Requirements and Procedures of Tariff Imposition on Type on Non-Tax State Revenue that Apply to Ministry of Marine and Affairs and Fisheries which Originate from Utilization of Fisheries Resources

3. Government Regulation of The Republic of Indonesia No.11/2023 concerning Quota-Based Fishing

4. Regulations of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No.28/2023** concerning Regulations for Implementing Government Regulation Number 11 of 2023 concerning Quota-Based Fishing

5. Regulation of The Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No. 36 of 2023** concerning of Fishing Gear and Fishing Auxiliary Device Placement in Quota-Based Fishing Zone and Fisheries Management Area of the Republic Indonesia in Inland Water

6. Decree of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No. 187/2023** concerning Base Ports in Quota - Based Fishing Zones and Base Ports that Have Fulfilled Post-Production Withdrawal Requirements (ประกาศใช้แทน Decree of the MMAF of the Republic of Indonesia No. 4/2023 และ No. 139/2023 concerning Fish Reference Price)

7. Decree of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No. 199/2023** concerning Fish Reference Price (ประกาศใช้แทน Decree of the MMAF of the Republic of Indonesia No. 21/2023 และ No. 140/2023 concerning Fish Reference Price)

ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จากการค้า จะติดตามความคืบหน้าเกี่ยวกับการประกาศและมีผลบังคับใช้ของกฎกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมให้ทราบต่อไป

ข่าวด้านประมง

- **KKP ใช้หมู่เกาะตวลและหมู่เกาะฮารูสร้างโมเดลทดสอบ PIT**

นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ได้กำหนดให้หมู่เกาะตวลและหมู่เกาะฮารู จ.มาลุกู เป็นพื้นที่สร้างโมเดลในการทดสอบนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy: PIT) ซึ่งเป็นไปตามหลักการทำประมงอย่างยั่งยืนและระบบห่วงโซ่อุปทานประมงต้นน้ำ-ปลายน้ำ โดย KKP ได้จัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เพื่อสนับสนุนการทดสอบ PIT เริ่มตั้งแต่การติดตั้งอุปกรณ์ GPS ติดตามสถานะของเรือประมงแต่ละลำผ่านระบบดาวเทียม การพัฒนาแอปพลิเคชัน e-PIT การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรบุคคลไปจนถึงระบบนิเวศอุตสาหกรรมประมงปลายน้ำ โดยมีเรือประมงจำนวน 187 ลำจากเขตป็นทูรา จังหวัดชวา กลางเข้าร่วมดำเนินการทดสอบ PIT ในเขตจัดการประมง 718 (WPPNRI 718) ซึ่งครอบคลุมพื้นที่น่านน้ำ ทะเลฮารู ทะเลอาราฟูรา และทะเลติมอร์ตะวันออก ทั้งนี้ เรือประมงดังกล่าวไม่สามารถนำสัตว์น้ำที่จับได้จาก WPPNRI 718 กลับมาที่

เกาะชวาได้ แต่ต้องนำไปยังท่าเรือประมงที่ KKP กำหนดไว้เท่านั้น

สำหรับการสร้างโมเดลทดสอบ PIT ในหมู่เกาะตวล จะมีศูนย์กลางกิจกรรมการประมงอยู่ที่ท่าเรือประมง Nusantara Tual (Pelabuhan Perikanan Nusantara Tual: PPN Tual) และท่าเรือประมง Tual (Pelabuhan Perikanan: PP Tual) ในขณะที่ โมเดลหมู่เกาะอารูจะมีศูนย์กลางอยู่ที่ท่าเรือประมงเบนจิงา (Pelabuhan Perikanan Benjina: PP Benjina) ซึ่งนาย TB Haeru Rahayu รักษาการอธิบดีกรมจับสัตว์น้ำ ให้ข้อมูลว่าการสร้างโมเดลทดสอบ PIT มีวัตถุประสงค์เพื่อเชื่อมโยงส่วนต้นน้ำ (การจับสัตว์น้ำ) กับปลายน้ำ (การแปรรูปและการตลาด) โดยเน้นการส่งเสริมการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและการเพิ่มประสิทธิภาพภาคการประมง รวมทั้งรักษาคุณภาพของสัตว์น้ำที่จับได้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผลิตภัณฑ์ปลายน้ำที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นอย่างมาก นอกจากนี้ จากโมเดลทดสอบ PIT คาดว่าจะเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำได้ประมาณ 4,578 ตัน/เดือน มูลค่า 48,400 ล้านรูเปียห์ ซึ่งช่วยในการจ้างงานสำหรับชุมชนประมงท้องถิ่นเป็นลำดับแรก อีกทั้งกิจกรรมด้านประมงที่เพิ่มขึ้นจะขยายโอกาสในการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงโดยตรงจาก จ.มาลากู และสามารถดูดซับสัตว์น้ำที่จับได้โดยชาวประมงท้องถิ่นด้วย ทั้งนี้ การทดสอบ PIT ในหมู่เกาะตวลและหมู่เกาะอารู มีแผนดำเนินการประมาณ 1 ปี พร้อมทั้งมีการติดตามและประเมินผลรายเดือน

- **KKP ยืนยันความมุ่งมั่นของอินโดนีเซียในการเสริมสร้าง Blue Natural Capital**

เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2567 นาย Victor Gustaaf Manoppo อธิบดีกรมการวางแผนพื้นที่ทางทะเล (Director General of Marine Spatial Planning) กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) กล่าวสุนทรพจน์ในนามของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ในการประชุมเวทีหารือระดับสูงว่าด้วย ทุนธรรมชาติสีน้ำเงิน (Blue Natural Capital) หัวข้อ Coral Triangle Day 2024 จัดขึ้นที่เมืองมานาโต จ.สุลาเวสีเหนือว่า รัฐบาลอินโดนีเซีย โดย KKP มุ่งมั่นที่จะเพิ่มทุนธรรมชาติสีน้ำเงิน (Blue Natural Capital) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการรักษาและฟื้นฟูสภาพของระบบนิเวศทางธรรมชาติ ที่จะสนับสนุนระบบนิเวศทางทะเลที่ยั่งยืนและยืดหยุ่นได้ โดยข้อริเริ่มสามเหลี่ยมปะการังว่าด้วยแนวปะการัง ประมงและความมั่นคงทางอาหาร (Coral Triangle Initiative on Coral Reefs, Fisheries and Food Security: CTI-CFF) เป็นความร่วมมือพหุภาคีของ 6 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี ฟิลิปปินส์ หมู่เกาะโซโลมอน และติมอร์-เลสเต ซึ่งร่วมกันพิจารณาวิธีใช้ประโยชน์จากโอกาสการลงทุนในสินทรัพย์ทางธรรมชาติ (Natural assets) เพื่อรักษาและจัดการระบบนิเวศทางทะเล ชายฝั่ง และเกาะเล็กๆ อันกว้างใหญ่ ตลอดจนความหลากหลายทางชีวภาพอันเป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคสามเหลี่ยมปะการังในอินโดแปซิฟิก ซึ่งให้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตอันล้ำค่าและความมั่นคงทางอาหารแก่ชุมชนในพื้นที่สามเหลี่ยมปะการัง

ดังนั้น กลยุทธ์และเครื่องมือการลงทุนทางการเงินเพื่อรักษาและสร้างทุนธรรมชาติสีน้ำเงิน (Blue Natural Capital) นอกจากจะใช้เป็นรายได้ของรัฐที่มีโชภาชี (PNBP) เพื่อการพัฒนาชาวประมงและชุมชนชายฝั่งแล้ว ยังมีส่วนสำคัญในการสร้างแรงจูงใจและสนับสนุนการจัดการทางทะเลและชายฝั่ง ความร่วมมือพหุภาคีเป็นเครื่องมือสำคัญในความพยายามของอินโดนีเซียในการปกป้องระบบนิเวศในภูมิภาคสามเหลี่ยมปะการัง และควบคุมพลังของทุนธรรมชาติสีน้ำเงิน (Blue Natural Capital) เพื่อความยั่งยืนและรุ่งเรืองในภูมิภาค ในโอกาสเดียวกัน Mr. Nico Barito ผู้แทนพิเศษสาธารณรัฐเซเชลส์เพื่ออาเซียนและผู้ก่อตั้ง Blue Institute (Special Envoy of President Seychelles for ASEAN and Founder Blue Institute) กล่าวถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกันระหว่างภาคอนุรักษ์และเศรษฐกิจชุมชน ตลอดจนความจำเป็นที่ต้องได้รับการสนับสนุนจากส่วนภูมิภาคและการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นสำหรับทุนธรรมชาติสีน้ำเงิน เพื่อการตระหนักรู้และ

นำไปปฏิบัติให้บรรลุผลได้อย่างรวดเร็ว

- **KKP พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและมุ่งเน้นความยั่งยืนของปลาทูน่าอินโดนีเซีย**

เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2567 ในงานสัมมนา Indonesia Tuna Investment and Business Forum (ITIBF) 2024 ในหัวข้อ Empowering Blue Economy Through Sustainable Household Tuna Investment ณ เมืองสุราบายา จ.ชวาตะวันออก กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) โดย นาย Budi Sulistiyo อธิบดีกรมเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง (PDSPKP) เปิดเผยว่า KKP อยู่ระหว่างดำเนินกลยุทธ์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าของอินโดฯ รวมถึงการสร้าง ความมั่นใจในการรับรองคุณภาพและความปลอดภัยของ ผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าที่ผลิตและพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าของอินโดฯ ทั้งในและต่างประเทศ การศึกษาข้อกำหนดและภาษีที่กำหนดโดยประเทศผู้ซื้อ และการส่งเสริมความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่าง ประเทศผ่านการเจรจา ซึ่งทั้งหมดนี้คือกลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อให้แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์ในประเทศมี คุณภาพสูงและหลีกเลี่ยงการถูกปฏิเสธรในตลาดส่งออก

ปลาทูน่าเป็นหนึ่งในสินค้าส่งออกหลักที่สำคัญของอินโดฯ มูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี 2566 อินโดฯ ส่งออกปลาทูน่ามูลค่าสูงถึง 927.13 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สะท้อนถึงอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีที่ร้อยละ 6.1 ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา โดยมีปลายทางส่งออกหลัก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา อาเซียน ญี่ปุ่น ตะวันออกกลาง และสหภาพยุโรป สำหรับการส่งออก ปลาทูน่า ปลาโอตา และปลาทูน่าท้องแถบของอินโดฯ ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของเนื้อปลาไม่มีกระดูก คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมาคือปลาทูน่ากระป๋อง ร้อยละ 28.7 และปลาทูน่าที่ไม่ใช่กระป๋อง ร้อยละ 7.4 ปลาทูน่าอินโดฯ มีขีดความสามารถใน การแข่งขันและมีศักยภาพในการพัฒนาตลาดอย่างมีนัยสำคัญ และจำเป็นต้องเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันดังกล่าว อย่างต่อเนื่อง

นอกจากความพยายามเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันแล้ว การจัดหาปลาทูน่าอย่างยั่งยืนก็เป็นอีกเรื่องที่ต้องให้ ความสำคัญ การเพาะเลี้ยงปลาทูน่า (อาทิ ปลาทูน่าครีบน้ำเงินแห่งทะเลแปซิฟิก ปลาทูน่าครีบน้ำเงินแห่งแอตแลนติก และ ปลาทูน่าครีบน้ำเงินแห่งทะเลใต้) จะกลายเป็นสิ่งจำเป็นในอนาคต ข้อมูลจาก FAO ระบุว่าในปี 2565 ผลผลิตจาก การเพาะเลี้ยงปลาทูน่าในทะเลทั้งหมดอยู่ที่ 72,000 ตัน โดยมีแหล่งเพาะเลี้ยงปลาทูน่าชั้นนำของโลก ได้แก่ ญี่ปุ่น ร้อยละ 28.3 มอลตา ร้อยละ 21.9 สเปน ร้อยละ 18.2 ออสเตรเลีย ร้อยละ 11.5 เม็กซิโก ร้อยละ 8.7 และตุรกี ร้อยละ 5.4 การลงทุนด้านการประมงปลาทูน่าในช่วง ปี 2561-2565 มีมูลค่าเพียง 1.27 ล้านล้านรูเปียห์ และจำกัดเพียงการจับ การแปรรู ป และการตลาดเท่านั้น โดยยังไม่มีการลงทุนเพื่อการเพาะเลี้ยง ด้วยเหตุนี้ KKP จึงเชิญชวนคู่ค้าจากมิตรประเทศ ตลอดจน นักลงทุนเพื่อมาลงทุนในภาคกิจการทางทะเลและการประมงอินโดนีเซีย โดยเฉพาะสินค้าโภคภัณฑ์ปลาทูน่า

ข่าวด้านการเกษตร

- **สิ้นสุดฤดูกาลเก็บเกี่ยว BULOG เร่งนำเข้าข้าว 1.9 ล้านตันจาก 5 ประเทศ**

เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2567 นาย Mokhamad Suyanto ผู้อำนวยการฝ่ายการจัดการห่วงโซ่อุปทานและบริการ สาธารณะ หน่วยงาน BULOG เปิดเผยว่า ขณะนี้ BULOG กำลังเร่งดำเนินการนำเข้าข้าวอีกครั้งหลังสิ้นสุดฤดูเก็บเกี่ยวหลัก โดยได้ทำสัญญาจัดซื้อแล้วจำนวน 1.9 ล้านตัน อยู่ระหว่างการส่งมอบ ซึ่งข้าวนำเข้าส่วนใหญ่มาจากไทย เวียดนาม กัมพูชา ปากีสถาน และเมียนมาร์ ในขณะเดียวกัน สำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) ระบุว่าโควตานำเข้าข้าวที่กำหนดไว้ใน

งบลูสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity balance) ปี 2567 อยู่ที่ 4.04 ล้านตัน โดย 3.6 ล้านตันเป็นโควตาการนำเข้าข้าวของ BULOG สำหรับข้าวสำรองของรัฐบาล (CBP) และอีกประมาณ 400,000 ตันเป็นโควตาการนำเข้าข้าวพิเศษ ซึ่งกระทรวงการค้าได้ออกใบอนุญาตนำเข้า (Import License) ให้ทั้งหมดตามโควตาที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม Bapanas ตั้งข้อสังเกตว่าจนถึงวันที่ 2 มิถุนายน 2567 การนำเข้ายังดำเนินการได้ไม่ถึงร้อยละ 50 ของใบอนุญาตที่ได้รับ

นาย Bayu Krisnamurthi ประธานกรรม BULOG ยอมรับว่าการนำเข้าข้าวทำได้เพียงประมาณร้อยละ 50 เท่านั้น เนื่องจากฤดูกาลเก็บเกี่ยวหลักคือว่ามีอิทธิพลต่อการจัดซื้อข้าวนำเข้า โดยในเดือนมิถุนายนนี้จะมีข้าวนำเข้าเดินทางถึงอินโดนีเซียประมาณ 100,000 ตัน เข้าสู่ท่าเรือขนถ่ายในพื้นที่ที่ไม่ใช่ศูนย์ผลิตข้าว ทั้งนี้ ข้อมูล ณ วันที่ 2 มิถุนายน 2567 ระบุว่าสต็อกข้าวที่อยู่ภายใต้การควบคุมของ BULOG อยู่ที่ 1,813,082 ตัน โดยแบ่งเป็น CBP จำนวน 1,810,442 ตัน และข้าวเชิงพาณิชย์ จำนวน 51,607 ตัน

- **Bapanas คาดราคาข้าวในอีก 2-3 เดือนข้างหน้าปรับตัวสูงขึ้น**

เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2567 ในการประชุมร่วมกับคณะกรรมการ 4 ของสภาผู้แทนราษฎร (DPR) แบบผสมผสาน (Hybrid) ณ กรุงจาการ์ตา นาย Arief Prasetyo Adi หัวหน้าสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) ประเมินว่าราคาข้าวมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นในอีก 2-3 เดือนข้างหน้า เนื่องจากการผลิตข้าวของฤดูกาลปลูกที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม) ในปีนี้ลดลงอย่างมากเมื่อเทียบกับปี 2566 โดยอ้างอิงถึงสมดุลการผลิต - การบริโภคข้าวระหว่างปี 2566-2567 ข้อมูลกลุ่มพื้นที่ตัวอย่างจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่า ปริมาณการผลิตข้าวของประเทศตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2567 อยู่ที่ประมาณ 18.64 ล้านตัน ลดลง 2.47 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 13.25 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 ที่ผลผลิตอยู่ที่ 21.11 ล้านตัน โดยการบริโภคข้าวภายในประเทศในช่วงเวลาดังกล่าวอยู่ที่ 18 ล้านตัน ทำให้เหลือส่วนเกินข้าวเพียง 0.64 ล้านตัน ซึ่งลดลงถึง 2.65 ล้านตัน เมื่อเทียบกับปริมาณข้าวเกินดุลในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า

ซึ่งถือเป็นความท้าทายที่รัฐบาลกำลังเผชิญในฤดูกาลปลูกที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม) เนื่องจากอินโดนีเซียกำลังจะสิ้นสุดฤดูฝนและเริ่มเข้าสู่ฤดูแล้ง ดังนั้นการเพิ่มผลผลิตในช่วงเวลาดังกล่าวจึงเป็นเรื่องยาก และผลผลิตที่ลดลงคาดว่าจะส่งผลให้ราคาข้าวปรับตัวสูงขึ้นในช่วง 2-3 เดือนข้างหน้า อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมีนโยบายเพิ่มผลิตข้าวในประเทศ เช่น การเพิ่มโควตาปุ๋ยอุดหนุน และการช่วยเหลือติดตั้งเครื่องสูบน้ำ 90,000 เครื่อง รวมถึงการตัดสินใจนำเข้าข้าวจำนวน 3.6 ล้านตันในปี เพื่อเพิ่มปริมาณสำรองข้าวของรัฐบาล นอกจากนี้ ข้อมูล BPS ระบุว่าราคาข้าวเฉลี่ยของประเทศ ในระดับขายปลีกสัปดาห์แรกของเดือนมิถุนายน 2567 อยู่ที่ 15,125 รูเปียห์/กิโลกรัม ลดลงร้อยละ 0.91 เมื่อเทียบกับราคาเฉลี่ยในเดือนพฤษภาคม 2567 ซึ่งอยู่ที่ 15,263 รูเปียห์/กิโลกรัม

หมายเหตุ

คณะกรรมการ 4 มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบด้านรายได้ประชากรและงบประมาณ การกักขังต่างๆ ดูแลความสมดุลด้านการเงิน การคลัง ระหว่างศูนย์กลางกับภูมิภาค โดยประสานความร่วมมือองค์การด้านการคลัง และควบคุมและสนับสนุนธุรกิจระดับมหภาค

- **Bulog ควบคุมปริมาณสต็อกข้าว พร้อมทั้งให้บริการห่วงโซ่อุปทานอาหาร**

นาย Bayu Krisnamurthi ประธานกรรมการ BULOG เปิดเผยว่า BULOG พร้อมทั้งจะดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานาธิบดี Joko Widodo และ นาย Luhut Binsar Panjaitan รัฐมนตรีประสานงานกิจการทางทะเลและการลงทุนเกี่ยวกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการลงทุนด้านอาหารโดยเฉพาะข้าวกับประเทศกัมพูชา โดยได้ติดต่อกับ

สถานเอกอัครราชทูตอินโดนีเซีย ประจำกรุงเทพมหานคร และ ผู้ประกอบการค้าข้าวหลายรายในกัมพูชาและประเทศใกล้เคียง ตลอดจนได้มีความร่วมมือด้านการค้าข้าวกับกัมพูชา ทั้งแบบรัฐบาลต่อรัฐบาล (Government to Government: G to G) และภาคธุรกิจกับภาคธุรกิจ (Business to Business: B to B) ในช่วงปี 2566 - ต้นปี 2567 นอกจากนี้ BULOG ยังได้หารือเบื้องต้นกับธนาคารชาติของอินโดนีเซียเกี่ยวกับโอกาสในการลงทุนเหล่านี้

ปัจจุบันข้าวที่อยู่ภายใต้การควบคุมของ BULOG อยู่ที่ประมาณ 1.8 ล้านตัน และมีความพยายามที่จะรักษาสต็อกข้าวให้อยู่ในปริมาณที่เหมาะสม BULOG ยังคงให้ความสำคัญในการจัดซื้อข้าวในประเทศในช่วงฤดูเก็บเกี่ยว จนถึงขณะนี้ (กลางเดือนมิถุนายน 2567) BULOG ได้ดูดซับข้าวของเกษตรกรในประเทศเกือบ 700,000 ตัน และยังคงดำเนินภารกิจของรัฐบาลในการจัดหาข้าวจากต่างประเทศ โดยได้รับมอบหมายให้นำเข้าข้าว จำนวน 3.6 ล้านตัน ตามใบอนุญาตนำเข้าที่ออกโดยกระทรวงการค้า และสามารถบรรลุนำเข้าข้าวจำนวน 2 ล้านตันผ่านท่าเรือ 26 แห่งทั่วอินโดนีเซีย โดยจัดลำดับความสำคัญนำเข้าท่าเรือขนถ่ายในพื้นที่ที่ไม่ใช่ศูนย์ผลิตข้าว เช่น ท่าเรือ Tanjung Priok ซึ่งเป็นท่าเรือหลักและใหญ่ที่สุดในอินโดนีเซีย และยังเป็นหนึ่งในท่าเรือนำเข้าข้าวอีกด้วย

- **รวม. เกษตร ผลักดันเกษตรกรทั่วประเทศเพิ่มการสูบน้ำ เพื่อใช้ในการเกษตร**

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย เร่งผลักดันให้ทุกเขต/เมืองทั่วอินโดนีเซียเพิ่มการติดตั้งเครื่องสูบน้ำโดยการใช้แหล่งน้ำในบริเวณใกล้เคียงจากแม่น้ำและอ่างเก็บน้ำเพื่อประโยชน์ของการชลประทานเพื่อการเกษตร โดยความคิดริเริ่มนี้เป็นการตอบสนองต่อสถานการณ์สภาพอากาศที่รุนแรงของเอลนีโญที่ยืดเยื้อยาวนานตั้งแต่ปี 2566 ปัจจุบันรัฐบาลมีการสร้างอ่างเก็บน้ำประมาณ 40 แห่งในหลายจังหวัด อาทิ จ.ชวาตะวันออก 7 แห่ง จ.นูซาเต็งการาตะวันออก 5 แห่ง จ.ชวาตะวันตก 4 แห่ง จ.นูซาเต็งการาตะวันออก 3 แห่ง จ.บาหลี และ จ.บันเต็น จังหวัดละ 2 แห่ง จ.อาเจะห์ จ.ลัมปุง จ.กาลิมันตันใต้ จ.สุลาเวสีใต้ และ จ.สุลาเวสีตะวันออกเฉียงใต้ จังหวัดละ 1 แห่ง ตามลำดับ

รวม. Amran ย้ำว่าการสร้างอ่างเก็บน้ำเหล่านี้จะช่วยเร่งกิจกรรมการเพาะปลูกในฤดูที่ 2 (เดือนมีนาคม 2567) นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กองทัพอินโดนีเซียในการเสริมสร้างระบบชลประทานที่เน้นการติดตั้งเครื่องสูบน้ำ รวมถึงนาข้าวน้ำฝนซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 2,154,291 เฮกตาร์ ก็สามารถปรับใช้กับระบบชลประทานที่ใช้เครื่องสูบน้ำได้ ทั้งนี้ ความต้องการเครื่องสูบน้ำของชาติอยู่ที่ 215,429 หน่วย ครอบคลุมพื้นที่ให้บริการ 275,480 เฮกตาร์ ระบบชลประทานโดยใช้เครื่องสูบน้ำถือเป็นวิธีแก้ปัญหาที่รวดเร็วในการจัดการกับสภาพอากาศที่รุนแรงของเอลนีโญในภูมิภาคต่างๆ ซึ่งสามารถบูรณาการใช้ร่วมกับเครื่องจักรกลการเกษตรพลังงานแสงอาทิตย์ รวมถึงการสนับสนุนเมล็ดพันธุ์ฟรีสำหรับเกษตรกรที่ต้องการการเพาะปลูกในฤดูปลูกที่ 2 ซึ่งความพยายามเหล่านี้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มการผลิตในประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยลดการพึ่งพานโยบายการนำเข้าในอนาคต

- **รัฐบาลแจกเครื่องสูบน้ำสู้ง่ายแล้งยาวนาน เพิ่มผลผลิตข้าวและลดการนำเข้า**

เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2567 ประธานาธิบดี Joko Widodo ได้เดินทางเยือนเขตโกตาวาริงิน ตะวันออก จ.กาลิมันกลาง เพื่อตรวจสอบโครงการติดตั้งเครื่องสูบน้ำในภูมิภาค ได้แสดงความกังวลเกี่ยวกับฤดูแล้งและคลื่นความร้อนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่อาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรลดลง ซึ่งปัญหานี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในอินโดนีเซียเท่านั้น แต่ได้ส่งผลกระทบต่อหลายประเทศทั่วโลก จากข้อมูล สำนักงานอุตุนิยมวิทยา ภูมิอากาศ และธรณีฟิสิกส์อินโดนีเซีย (BMKG) คาดการณ์ว่าฤดูแล้งและคลื่นความร้อนในอินโดนีเซียจะเกิดขึ้นตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงตุลาคม ผลผลิตทางการเกษตรที่ลดลงจะส่งผลกระทบต่อข้าวซึ่งเป็นอาหารหลักสำหรับผู้คนหลายร้อยล้านคน อินโดนีเซียมักเผชิญกับภัยแล้งเป็นเวลานานใน

เกือบทุกฤดูแล้ง และยิ่งเลวร้ายลงเมื่อได้รับอิทธิพลจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่รุนแรง ทำให้การผลิตข้าวหยุดชะงักในระบบเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และต้องนำเข้าข้าวเพื่อรักษาปริมาณข้าวสำรองในสต็อกของประเทศ ทั้งนี้ สถานการณ์อาจเลวร้ายลงอีกเนื่องจากประเทศอื่นๆ ที่ประสบภัยแล้งและคลื่นความร้อนเป็นเวลานานอาจจำกัดลำดับความสำคัญของการบริโภคภายในประเทศมากกว่าการส่งออก

ข้อมูลจากกระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย ระบุว่าวิกฤตอาหารโลกอาจทำให้ประชากรร้อยละ 7-16 ต้องประสบกับความหิวโหย ด้วยจำนวนประชากรของประเทศที่คาดว่าจะสูงถึง 281.6 ล้านคนในปี 2567 จะส่งผลให้ประชากรประมาณ 19.7 - 45 ล้านคนอาจประสบภาวะหิวโหย ดังนั้น อินโดนีเซียจำเป็นต้องเพิ่มการผลิตอาหารเพื่อแก้ไขปัญหาความยากลำบากในการนำเข้าข้าว รัฐบาลอินโดนีเซียกำลังเตรียมการล่วงหน้าในรูปแบบโครงการติดตั้งเครื่องสูบน้ำจำนวนมาก โดยได้กระจายเครื่องสูบน้ำจำนวน 20,000 เครื่องไปยังทุกภูมิภาคในอินโดนีเซีย เพื่อให้แน่ใจว่าจะมีน้ำเพียงพอในพื้นที่น้ำฝน ซึ่งจะแห้งแล้งเนื่องจากคลื่นความร้อนทั่วโลก และเตรียมจัดหาเพิ่มเติมอีก 70,000 เครื่อง โครงการนี้คาดว่าจะสามารถเพิ่มดัชนีการเพาะปลูกข้าวได้ จากปีละ 1 ครั้ง เป็น 2 - 3 ครั้ง

อีกด้านหนึ่ง นาย Bayu Krisnamurthi ประธานกรรมการ BULOG เปิดเผยว่าจนถึงสิ้นปีจะมีการจัดสรรงบประมาณนำเข้าข้าวจำนวน 3.6 ล้านตัน ถึงขณะนี้มีการนำเข้าจำนวน 2 ล้านตัน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในอินโดนีเซีย ทั้งนี้ ข้าวที่จัดหาโดย BULOG ไม่ใช่ข้าวนำเข้าทั้งหมด แต่เป็นข้าวที่ได้จากการดูดซับจากเกษตรกรในท้องถิ่น และจากโครงการนิคมอาหารเชิงยุทธศาสตร์แห่งชาติ (National strategic food estate program) ในจ.กาลิมันตันกลางด้วย ซึ่งจนถึงขณะนี้สามารถดูดซับได้เพียงร้อยละ 40 เท่านั้น

ด้านปศุสัตว์

● อินโดนีเซียจับมืออูรูกวัยพัฒนาคุณภาพเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์นม

เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2567 นาย Harvick Hasnul Qolbi รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย และนาย Fernando Mattos รัฐมนตรีว่าการกระทรวงปศุสัตว์ การเกษตร และการประมงของสาธารณรัฐไอเรียนท์ลอร์เวย์ได้ลงนามบันทึกความเข้าใจ (*Memorandum of Understanding: MoU*) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการเกษตรของทั้งสองประเทศ โดยมุ่งเน้นการผลิตเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์นมคุณภาพสูง โดยนาย Harvick เปิดเผยว่า ภาพรวมการค้าสินค้าเกษตรของอินโดนีเซียกับอูรูกวัยในปี 2566 มีมูลค่า 8.87 ล้านเหรียญสหรัฐ และหวังว่าความร่วมมือนี้จะช่วยเพิ่มมูลค่าการค้าสินค้าเกษตร เช่น มะพร้าว น้ำมันปาล์ม โกโก้ ลูกจันทน์เทศ อบเชย และกานพลู รวมถึงการสร้างความร่วมมือด้านปศุสัตว์ที่ยั่งยืนกับอูรูกวัย ปัจจุบันอูรูกวัยเป็นผู้ผลิตเนื้อวัวรายใหญ่อันดับ 7 ของโลก มีการส่งออกเนื้อวัวจำนวน 450,000 ตันไปยังตลาดต่างประเทศ มีชื่อเสียงด้านระบบการจัดการปศุสัตว์ที่ทันสมัยและยั่งยืน มีการห้ามใช้ฮอร์โมนและยาปฏิชีวนะที่ส่งเสริมการเจริญเติบโตของปศุสัตว์มาตั้งแต่ปี 2505 ดังนั้น อินโดนีเซียและอูรูกวัยตกลงที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการเกษตร ซึ่งจะช่วยให้ทั้งสองประเทศสามารถพัฒนาต่อไปได้

ปัจจุบันกระทรวงเกษตร อินโดนีเซียมีนโยบายเพิ่มผลผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคปศุสัตว์ เพื่อตอบสนองความต้องการผลิตภัณฑ์เนื้อวัวและผลิตภัณฑ์จากนม ตามที่นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีกระทรวงเกษตร ได้กล่าวก่อนหน้านี้ว่า การบรรลุถึงความพอเพียงด้านโปรตีนจากสัตว์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับวิสัยทัศน์อินโดนีเซียที่รุ่งเรืองปี 2588 (Golden Indonesia 2045 Vision) ดังนั้นนโยบายของกระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย จึงมุ่งเน้น

การพึ่งพาตนเองในด้านเนื้อสัตว์และโปรตีนจากสัตว์ ตลอดจนโคนม ในขณะเดียวกัน นาย Fernando Mattos รับทราบและยอมรับถึงศักยภาพที่สำคัญในการยกระดับการค้าสินค้าเกษตรและกระชับความสัมพันธ์ทวิภาคีเพื่อให้บรรลุถึงความพอเพียงด้านอาหาร และพร้อมให้การสนับสนุนทั้งโครงการอาหารกลางวันและนมโรงเรียนฟรีของอินโดนีเซียที่กำลังจัดทำขึ้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายสำคัญประการหนึ่งของประธานาธิบดีคนใหม่อินโดนีเซียปี 2567-2572 (Presidential agenda) ซึ่งการปรับปรุงคุณภาพเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากนมถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาคนรุ่นใหม่

- **กระทรวงเกษตรผลักดัน BBPTU-HPT Baturraden สู่อุตสาหกรรมเป็นเลิศด้านผลิตภัณฑ์นมแห่งชาติ**

เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2567 นาย Nasrullah อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ พร้อมด้วย นาย Ali Agus ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ และนาย Christopher John Summers ที่ปรึกษาการบริหารโครงการ เดินทางเยือนเมืองบันยูนามาส จ.ชวากลาง เปิดเผยว่า กระทรวงเกษตรยังคงสนับสนุนศูนย์ปรับปรุงพันธุ์สัตว์และอาหารสัตว์ (Superior Cattle Breeding Center and Forage Animal Feed: BBPTU-HPT ตำบล Baturraden เป็นศูนย์รวมความสนใจเกี่ยวกับองค์การส่งเสริมกิจการโคนมที่จะสร้างสรรค์นวัตกรรมเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นมมุ่งสู่ศูนย์กลางความเป็นเลิศของผลิตภัณฑ์นมแห่งชาติ นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรอยู่ระหว่างผลักดันให้ใช้ BBPTU-HPT Baturraden เป็นสถานที่เพิ่มประชากรโคนม โดยการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 (APBN) และร่วมมือกับภาคเอกชน และขอให้ BBPTU-HPT Baturraden เตรียมความพร้อมในการดำเนินการเพื่อรองรับการขับเคลื่อนโครงการนมโรงเรียนที่จะกลายเป็นโครงการผลิตภัณฑ์นมในระดับชาติต่อไป

BBPTU-HPT Baturraden ต้องทำให้มั่นใจได้ว่าผลิตภัณฑ์นมที่ผลิตจากศูนย์ฯ มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค ได้รับการรับรองฮาลาล และการขึ้นทะเบียนจากหน่วยงานกำกับดูแลอาหารและยาอินโดนีเซีย (BPOM) รวมถึงให้ความสำคัญในการรวบรวมข้อมูลและศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคของนักเรียน ในขณะเดียวกัน นาย Ali Agus เน้นย้ำถึงการกำกับดูแลและช่วยเหลือที่สำคัญต่อการควบคุมคุณภาพ สามารถลดความเสี่ยงและจัดการกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต **ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีมาตรฐาน (Standard Operating Procedure: SOP) และการจัดการฟาร์มโคนมตั้งแต่การรีดนม การจัดเก็บ การพาสเจอร์ไรส์ การบรรจุ จนถึงการบริโภค เพื่อให้มั่นใจว่าคุณภาพของผลิตภัณฑ์นมมีความเหมาะสมและเป็นไปตามมาตรฐานตั้งแต่การผลิตจนถึงการส่งมอบ**

ทั้งนี้ สามารถอ่านรายละเอียดความเคลื่อนไหวด้านการเกษตรในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นประจำทุกเดือนได้ทาง

https://www.opsmoac.go.th/jakarta-news-news_trans

6. เรื่องอื่นๆ (การดำเนินงานของฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา)

❖ การประชุม

- เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2567 ผ่านระบบออนไลน์ ที่ประชุมรับทราบผลการดำเนินงานของทีมประเทศไทยที่ผ่านมา โดยในส่วนของฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา มีรายละเอียด ดังนี้ 1) วันที่ 17 พฤษภาคม 2567 ผู้แทนกรมปศุสัตว์ได้เดินทางไปหารือกับกรมสัตวแพทย์บริการ (DVS) เพื่อรวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการส่งออกแพะและผลิตภัณฑ์ทั้งด้านเอกสารและข้อกำหนดในการรับรองการส่งออก 2) วันที่ 23 พฤษภาคม 2567 นายสัตวแพทย์สมชวน รัตนมังคลานนท์อธิบดีกรมปศุสัตว์ พร้อมด้วยผู้แทนภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เดินทางไปหารือกับ Dr. Akma binti Ngah Hamid

อธิบดี DVS โดยฝ่ายไทยได้ติดตามความก้าวหน้าการขอเปิดตลาดสินค้าปศุสัตว์ และฝ่ายมาเลเซียแสดงความสนใจผลิตภัณฑ์เนื้อโค นอกจากนี้ ทั้งสองฝ่ายเห็นควรพัฒนาความร่วมมือทางวิชาการด้านสุขอนามัยสัตว์ การค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้าสินค้าปศุสัตว์ระหว่างกัน และไทยได้แสดงความพร้อมเป็นผู้ผลิตสินค้าปศุสัตว์เพื่อสนับสนุนนโยบายความมั่นคงทางอาหารของมาเลเซีย 3) ความคืบหน้าการจัดทำ MOU ด้านการเกษตรไทย - มาเลเซีย ซึ่งได้รับร่างโต้ตอบจากทาง สอท.มาเลเซีย แล้ว โดยจะแจ้งเวียนขอข้อคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป และ 4) กระทรวงเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร มาเลเซียจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสของการประชุม รมว.อาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้ ครั้งที่ 45 สมัยพิเศษ ระหว่างวันที่ 6-8 สิงหาคม 2567 ณ เมืองมะละกา เพื่อเตรียมการประชุมระดับ รมว.เกษตรอาเซียน ครั้งที่ 46 ผ่านระบบออนไลน์ ระหว่างวันที่ 21-25 ตุลาคม 2567

- เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2567 ผ่านระบบออนไลน์ ที่ประชุมรับทราบผลการเยือนไทยของสมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบรูไน ในฐานะแขกของรัฐบาล เมื่อวันที่ 28-29 เมษายน 2567 ในโอกาสฉลองความสัมพันธ์ทางการทูต ครบรอบ 40 ปี โดยทั้งสองฝ่ายเห็นควรขยายความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน อุตสาหกรรมฮาลาล ท่องเที่ยว เศรษฐกิจดิจิทัล นอกจากนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตาได้แจ้ง 1) ผลการประชุม JAWG ไทย - บรูไนฯ ครั้งที่ 1 ผ่านระบบออนไลน์ เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2567 โดยทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนข้อมูลโครงสร้างกระทรวง นโยบายด้านความปลอดภัยอาหาร และการรับรองมาตรฐานฮาลาล อีกทั้งมีการเสนอโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างกัน ซึ่งได้มีการแลกเปลี่ยนผู้ประสานงานของแต่ละโครงการแล้ว และ 2) การของบกลางเพื่อเข้าร่วมจัดงาน Thailand Barzaa ณ บันดาเสรีเบกาวัน ระหว่างวันที่ 29 สิงหาคม - 1 กันยายน 2567 หากได้รับการจัดสรรงบประมาณ ก็จะสามารถเข้าร่วมจัดงานดังกล่าวได้

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงจาการ์ตา และสำนักงานผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารอากาศ/กรุงจาการ์ตา รับฟังการนำเสนอข้อมูลบริษัท Shane จากคุณ Kunlathida Asawaminati, Director/CEO ของบริษัทผู้ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์เส้นบุก และเครื่องสำอาง และคุณ Jirakom Ongaree, MD บริษัท Advance Aerotech ที่สนใจธุรกิจการบินและชิ้นส่วนเครื่องบิน โดยได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับโอกาสและความเป็นไปได้ในการทำธุรกิจในอินโดนีเซียในประเด็นข้างต้น เพื่อให้บริษัทใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาต่อไป

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา เข้าร่วมประชุมหารือข้อขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการเกษตรต่างประเทศ โดยมี ร้อยเอกธรรมนัส พรหมเผ่า รมว.กษ. เป็นประธาน ซึ่ง รมว.กษ. ได้แนะนำคณะทำงานด้านต่างประเทศ โดยฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตาได้นำเสนอภาพรวมการค้าสินค้าเกษตรในภูมิภาคอาเซียน สถานการณ์สินค้าเกษตรสำคัญ ความคืบหน้าการขอเปิดตลาดสินค้าเกษตร จุดแข็ง ประเด็นปัญหาในการดำเนินงานต่อที่ประชุม นอกจากนี้ รมว.กษ. ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า บทบาทงานต่างประเทศของ กษ. มีความเชื่อมโยงกับงานภายในประเทศ จำเป็นต้องขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน การผลิตสินค้าภายในประเทศจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของตลาด (ตลาดนำ) และเป็นไปตามค่านิยมของโลกในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรการด้านความยั่งยืน ซึ่งภาคการเกษตรไทยจำเป็นต้องเพิ่มพูนความรู้ในการปรับใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม (นวัตกรรมเสริม) เพื่อลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต ทุนแรง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เกิดการยกระดับรายได้ให้กับพี่น้องเกษตรกร

❖ การแก้ไขปัญหา

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ประสานหน่วยงาน BPJPH สอบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเลื่อนการบังคับใช้ตามพันธกรณีการรับรองฮาลาล ซึ่งเจ้าหน้าที่หน่วยงาน BPJPH ได้แจ้งให้ทราบว่า การเลื่อนการดำเนินการตามพันธกรณีการรับรองฮาลาลภาคบังคับ สำหรับวิสาหกิจรายย่อย ขนาดย่อม และขนาดกลางของอินโดนีเซีย ประกาศเลื่อนจากเดือนตุลาคม 2567 เป็นเดือนตุลาคม 2569 แต่สำหรับการรับรองฮาลาลภาคบังคับสำหรับธุรกิจขนาดใหญ่และของต่างประเทศ ยังคงมีผลบังคับใช้ในวันที่ 17 ตุลาคม 2567 ตามเดิม

- ฝ่ายเกษตรฯ กรุงจากการ์ตา ได้รับเอกสารจากกรมปศุสัตว์ ขอให้ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา จัดส่งเอกสารของบริษัท Central Poultry Processing Co.,Ltd. (EST.07) ที่ประสงค์ส่งออกสินค้าเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์จากไก่แช่แข็ง/แช่เย็นจากไทย ไปยังสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ให้แก่ DGLAHS เพื่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับขั้นตอนและข้อกำหนดในการนำเข้าสินค้าเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์จากไก่แช่แข็ง/แช่เย็นจากประเทศไทยไปยังอินโดนีเซีย ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ได้รับเอกสารจากกรมวิชาการเกษตร กลุ่มวิจัยการกักกันพืช สำนักวิจัยและพัฒนาการอารักขาพืช ขอให้ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา จัดส่งเอกสารข้อมูลเปิดตลาดเห็ดเข็มทองส่งออกมายังสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เพื่อเสนอข้อมูลให้ IQA วิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืชสำหรับการอนุญาตนำเข้าเห็ดเข็มทองจากประเทศไทย ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ประสาน DGLAHS ทราบว่า การขอขึ้นทะเบียนของบริษัท วี.ซี.มีท โพรเซสซิง จำกัด (Est.294) ยังไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากไทยยังไม่เคยส่งออกผลิตภัณฑ์สุกรมายังอินโดนีเซีย ภาครัฐของไทยจึงต้องจัดทำ Application form for Country เพื่อประกอบการพิจารณาขอส่งออกเนื้อสุกรดังกล่าว ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตาจึงมีบันทึกขอให้กรมปศุสัตว์จัดส่ง APPLICATION FORMS FOR COUNTRY APPROVAL OF MEAT AND MEAT PRODUCTS WISHING TO EXPORT MEAT AND MEAT PRODUCTS TO INDONESIA ให้ฝ่ายอินโดนีเซียพิจารณาก่อนเป็นลำดับแรก หากได้รับอนุมัติจึงจะเริ่มพิจารณา APPLICATION FORMS ในส่วนของสถานประกอบการที่ประสงค์จะส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์มายังอินโดนีเซียเป็นลำดับต่อไป

❖ การประสานงาน ติดตามความก้าวหน้าการเปิดตลาด และความร่วมมือต่างๆ

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ประสาน Bitpronak สอบถามข้อมูลรายชื่อโรงงานแปรรูปสัตว์ปีกอินโดนีเซีย เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่ผู้ประกอบการไทยที่ผลิตคอนเดนเซอร์แบบระเหย (Evaporative Condenser)

- ฝ่ายเกษตรฯ กรุงจากการ์ตา ได้รับเอกสารจากบริษัทผู้นำเข้าของอินโดนีเซีย ขอให้ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา จัดส่งเอกสารของบริษัท Greatest Pet Care Co., Ltd. ที่ขอขึ้นทะเบียนโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์เลี้ยงเพื่อการส่งออก จากไทยไปยังอินโดนีเซีย ให้แก่ DGLAHS ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ประสาน BOIC เพื่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ 1. เทคโนโลยี/เครื่องจักร/องค์ความรู้เกี่ยวกับการหยุดเผา การจัดการของเสียจากอ้อยและข้าวโพดสำหรับอาหารสัตว์ 2. ความรู้ด้านเทคโนโลยี/เครื่องจักรในการเพิ่มมูลค่าและคาร์บอนเครดิตสำหรับทุเรียนและมะม่วง และ 3. การจัดการปาล์มน้ำมันเพื่อลดระยะเวลาการสลายตัวของใบปาล์ม เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่กรมส่งเสริมการเกษตรประกอบการพิจารณาจัดโครงการศึกษาดูงานให้แก่เกษตรกร

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับหนังสือจากกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) แจ้งผลการพิจารณาขั้นตอน Desk review ของ 1. บริษัท Fancy World Co., Ltd 2. บริษัท King Stella Group Co., Ltd (VCN.93) 3. บริษัท Bluefalo Food Products Company Limited (VCN.184) และ 4. บริษัท Bluefalo Petcare Company Limited (VCN.212) โดยขอให้ทั้ง 4 บริษัทจัดส่งเอกสารเพิ่มเติมเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งในรูปแบบเอกสารและไฟล์ข้อมูล ภายใน 3 เดือน นับจากวันที่ได้รับเอกสาร ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์กรมปศุสัตว์ ในการประสาน 4 บริษัทข้างต้นทราบ เพื่อดำเนินการจัดส่งเอกสารเพิ่มเติมตามคำขอของฝ่ายอินโดนีเซีย โดยขอให้จัดส่งให้ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ภายในวันที่ 12 กันยายน 2567 เพื่อนำส่งให้ DGLAHS ภายในเวลาที่กำหนดต่อไป

- ฝ่ายเกษตรฯ กรุงจาการ์ตา ได้รับเอกสารจากกรมปศุสัตว์ ขอให้ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดส่งเอกสาร Application form ของบริษัท วี.ซี.มีท โพรเซสซิง จำกัด (Est.294) ให้แก่ DGLAHS เพื่อประกอบการพิจารณาขอส่งออกสินค้าเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์จากไทยไปยังอินโดนีเซีย ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประสาน DSDKP เพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ 1. พฤติกรรมผู้บริโภคชาวอินโดนีเซียต่อปลากะพงและผลิตภัณฑ์จากปลากะพงไทยหรือประเทศอื่นๆ ทั่วไป และ 2. สถานการณ์การผลิต การนำเข้า-ส่งออก ผลิตภัณฑ์ปลากะพงขาวจากอินโดนีเซียและอาเซียน รวมถึงสัดส่วนการนำเข้าจากประเทศต่างๆ เพื่อจัดส่งให้สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอ่างทอง เพื่อประกอบการพิจารณาส่งออกปลากะพงจากไทยมายังสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับหนังสือจาก DGLAHS แจ้งขอให้ดำเนินการชำระเงินสำหรับดำเนินการขั้นตอน Desk review ของการขอขึ้นทะเบียนสถานประกอบการไทย 2 แห่ง ได้แก่ บริษัท Siam International Food Co.,Ltd (VCN. 63) และ AB Food & Beverages (Thailand) Limited (Est. 390) ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา มีบันทึกไปยังกรมปศุสัตว์ เพื่อแจ้งไปยังผู้ประกอบการ พร้อมทั้งประสานไปยังผู้นำเข้าของบริษัทดังกล่าวอีกทางแล้วด้วย

- ฝ่ายเกษตรฯ กรุงจาการ์ตา ได้รับเอกสารจากกรมปศุสัตว์ ขอให้ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดส่งเอกสารของบริษัท พี.ซี.ทูน่า จำกัด (VCN.210) ขอขึ้นทะเบียนโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์เลี้ยง เพื่อส่งออกจากไทยไปยังอินโดนีเซีย ให้แก่ DGLAHS ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

❖ การประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

-

❖ การดำเนินงานอื่น

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดทำรายงานแบบผลการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงาน (M1) และรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2566 (M2) ประจำเดือนพฤษภาคม 2567
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตาจัดทำรายงานสถานการณ์สินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนพฤษภาคม 2567
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดทำรายงานภาวะความเคลื่อนไหวทางด้านการเกษตรปศุสัตว์ ประมง ชลประทาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร ประจำเดือนพฤษภาคม 2567 เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและใช้ประโยชน์จากข้อมูลต่างๆ ด้านการเกษตรของอินโดนีเซีย